

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13051

A MAYSE MIT A KETSL

Samuil Iakovlevich Marshak

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

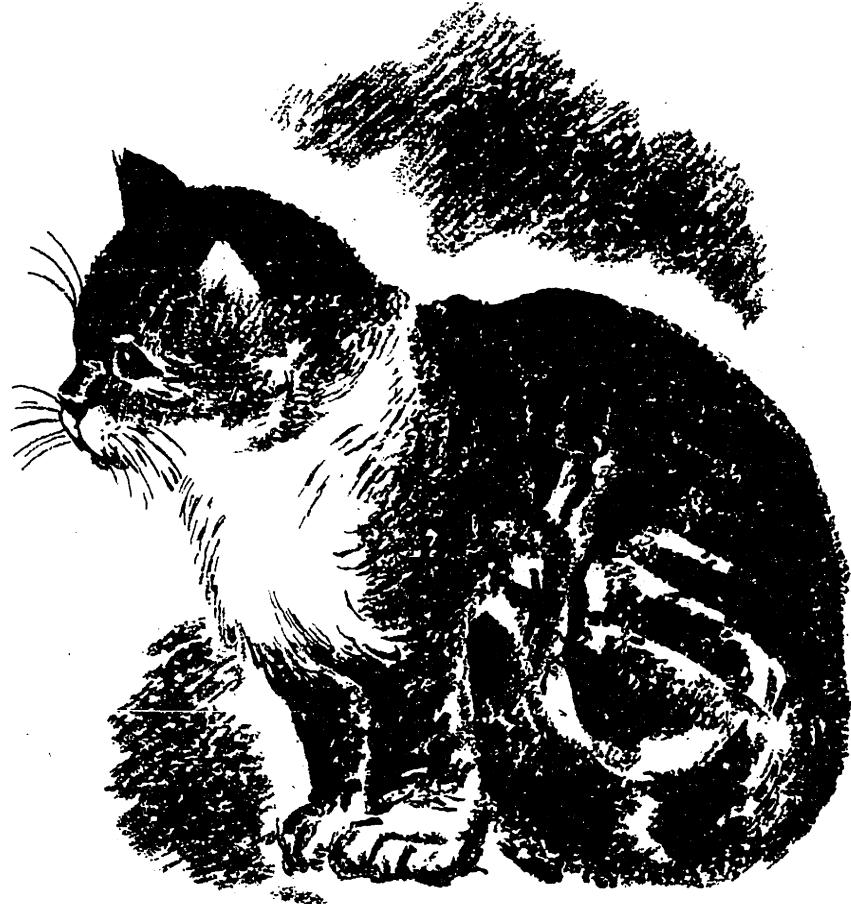
•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

ס. מארשק

צייכענונגען פון ב. קריוקאוו

א מייסע ביט א קעצל

פארשטייט זיך פון זיך

ס. מארשאק

א מ״ס ע מ י ט א ק ע צ ל

טון רוסיש אוראָמ קאהאנ

גענטראלע יידישע ביבליאטעק
אין פרעסע ארכיוו

PRINTED IN S.S.R.

קינדער-פארלאג פון אוסס״ר 1935

איז געווען אמאל א מיידעלע. און ווי האָט זי
געהייסנ?

ווער סע ווייסט,
ווי זי הייסט.
און איר טאקע ווייסט ניט.

און וויפל יאָר איז זי אלט געווענ?
וויפל יאָר,
אזויפיל יאָר, —
ווייט פון פערציק, דאָס איז קלאָר,
און אלט איז זי פיר יאָר אינגאנצן.

און געהאט האָט זי. וועמען האָט זי געהאט? —
א גרויען

מיט וואָנצעס,
מיט אויגלעכ, וואָס גלאנצן.
ווער-זשע איז דאָס אזוינס? — א קעצל.

האָט גענומען דאָס מיידעלע דאָס קעצל שלאָפן
לייגן.

אונטער פלייצע אויסצובעטן
מיט א ווייכיק איבערבעטל.
און א ציכל אָנגעצויגן,
אז ס'פינקלט אין די אויגן.

אונטער אויערלעך די שיינע—
וויסע קישעלעך די קליינע.
און א קאלדרע אפן בעט
אויסגעשפרייט און צוגעגלעט.

אזעקגעלייגט דאָס קעצל, און אליין איז זי
געגאנגען וועטשערע עסן.

זי קומט צוריק, — זי טוט
א קוק —

די פיסלעכ אפן קישן,
און דאָס עקעלע
צעווישן.

אזוי שלאָפּט מען?
האַט זי גענומען דאָס קעצל
און עס אוועקגעלייגט ווי
ס'געהער צו זיין.

אפן בעט
די איבערבעט
מיט א ליילעכע
פארגלעט.

אונטער אויערלעך די
שיינע
די קישעלעך די קליינע.

און אליין איז זי אוועק עסן.
זי קומט צוריק, — זי טוט
א קוק —

ניט קיין ציכל,
ניט קיין טיכל,
און קיין קישעלעך מע
זעט.

און דאָס קליינע,
און דאָס שיינע
איז אַרונטער אונטער
בעט.

אזוי שלאָפּט מען? אָט א
נאָריש קעצל!

האָט זיך דעם מיידעלע פארוואָלט דאָס קעצל
אויסבאָדנ.

זייפ א שטיקעלע געקראָגנ,
ברענגט א מולטערל צו טראָגנ,
וואסער ריינע, ניט געטראכט,
און א שיסעלע געבראכט.
סיטוט דאָס קעצל נאָר א שמעק
און פונ מולטערל אוועק.

אָט א נאריש קעצל!

האָט דאָס מיידעלע גענומען לערנען דאָס
קעצעלע ריידנ.

קעצעלע, זאָג: פאָ-בי-צע.
און סע זאָגט: מיאו.
— זאָג: פער-דל.
און סע זאָגט: מיאו.
— זאָג: די לע-רער-קע.
און סע זאָגט: מיאו.
— זאָג: עלעק-טריקע.
און סע זאָגט: מיאו.

אלץ מיאו און מיאו. אָט א נאריש קעצל!

האַט מען גענומען האָדעווען דאָס קעצל.

מע גיט דעם אינא א שיסעלע
מאנע-קאשע אביסעלע.
אונ סע וויל ניט.

שיט מען אָן א טעפעלע
רעטעכלעך מיט עפעלעך.
אונ סע וויל ניט.

גיסט מען מילך אָן אינא א שאָל, -
אויסגעלעקט עס מיטאמאל.

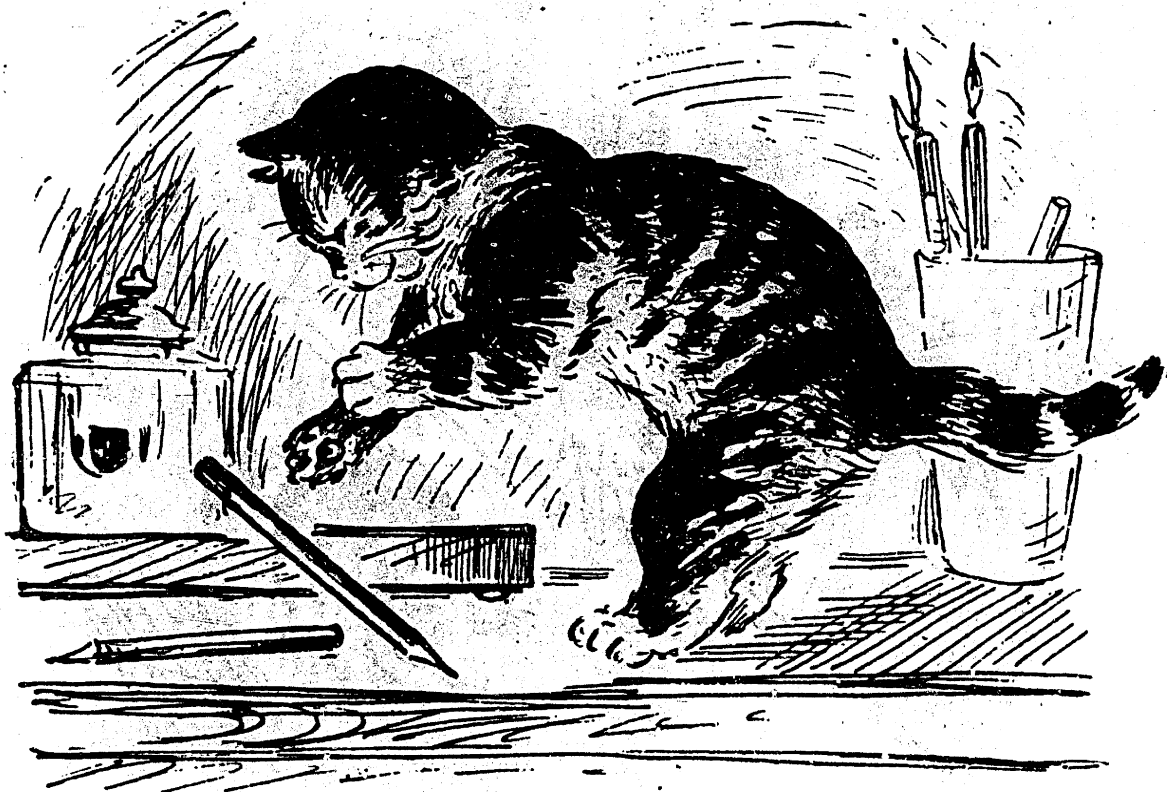
אַט א נאריש קעצל!

איז אוועקגעגאנגען דאָס מיידעלע שפאצירן. זי
קומט אהיים - ניטאָ דאָס קעצל. זי זוכט עס אונ-
טערן טיש - נישטאָ. אונטערן בענקל - נישטאָ,
אונטערן בעט - נישטאָ, אונטער דער קאָמאָדע -
נישטאָ, אפן אויוון - נישטאָ.

ווי זשע פאָרט איז דאָס קעצל?

קײַנ מײַז האָט מען אײַן שטוב נײַט געזען,
 נאָר דערפאר זײַנען בלײַערס פֿיל געווען,
 זײַ זײַנען באַם טאטן אפֿן טיש געלעגן
 און ארײַן צום קעצל אײַן די נעגל.

האָט דאָס קעצל זיך געלאָזט אײַבערן הויז,
 געכאַפּט אַ בלײַער, ווי אַ מויז.
 און עס קויקלט און עס גלעט
 פֿון דער שאַפֿע ביזן בעט,
 פֿון דער וואַנט צום טאַבורעט,
 פֿון קאַמאַד ביז צום בופֿעט,
 פֿון בופֿעט עס קויקלט גיך
 אונטער זיך און אײַבער זיך.

אויסגעגליטשט זיכ
אפ דער שוועל.
געפאלן
און געכאפט א טשמעל

איז אריין א מענטש צום פאפע
אין פענסנע און אינ א שלאפע.
ניט באמערקט און ניט געזילט,
אז ס'ליגט א בליינער אפן דיל.

אָט א נאריש קעצל!

דאָס מיידעלע האט פארוויקלט דאָס קעצל אינא א טיכל אונ איז
אוועק אינא זומער-גאַרטנ שפאצירנ.

מענטשן פרעגן: ווער איז עס בא איינע?
 און דאָס מיידעלע ענטפערט: ס'איז מיין טעכטערל.
 מענטשן פרעגן: פארוואָס זינען בא איר אזוי די בעקלעך גרוי?
 און דאָס מיידעלע ענטפערט: זי האָט זיך וואשן נישט געוואָלט.
 מענטשן פרעגן: פארוואָס זינען בא איר האַריקע לאפּעס, און וואָג-
 צעס ווי באמ פאפּע?
 און דאָס מיידעלע ענטפערט: זי האָט זיך לאנג שוין נישט געגאָלט.
 און דאָ האָט דאָס קעצל א שפּרונג געטאָן און זיך געלאָזט לויפן—
 האָבן אלע דערזען, אז ס'איז גאָר א קעצל!
 אָט א נאריש קעצל!
 און שפּעטער
 מיט יאָרן
 איז עס א קאצ א כאכאַמע געוואָרן.
 און דאָס מיידעלע איז אויך אויסגעוואקסן און לערנט זיך אינ שול.

רעדאקטער א.י. גרינוויץ
סעכאָנמיטער יא. אַלמאנ
קאַרעקטער ג. ראכלים

Одобрит № 1179. Уповнов. головліту № 992. Зам.
№ 388. Тираж 3000. 1 арк. Форм. пап. 82 x 110^{1/16}.
Здано до друку 7.V.35 р. Підписано до друку
17 VII-35 р. Чергове вид. 99.

Друкарня ім. Лекіна. Одеса. Пушкінська 18.

